

det mindre Jordbrug af disse Kontrakter, er det udelukkende ud fra den Betragtning, at der ingen Grund er til at give det større Landbrug en kontraktmæssig Begunstigelse af den Art, her er Tale om. Men det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen) har rigtigt skildret, at det er et Spørgsmaal om Penge, og da man samtidig har begrænset Leveringen til de 6 Millioner, vil man altsaa ikke være forpligtet til at yde store Jordbrugere denne Begunstigelse ud over, hvad man maa anse for rimeligt. Det vigtigste er, som den ærede Ordfører (N. Frederiksen) og det ærede Medlem fra Silkeborg har fremhævet, at Fortrinsretten under alle Omstændigheder er tilsikret det lille Landbrug, for hvis Skyld Bestemmelsen har faaet den Form, som den havde i det oprindelige Lovforslag.

Enigheden er imidlertid endvidere opnaaet ved to Ændringsforslag, om hvilke jeg ikke kan udtale den samme Tilfredshed som om det alt berørte. Det ene af disse Ændringsforslag angaar Sikringen for Leveringen, det er det af Venstre med Navnet „Kornbøder“ urigtigt betegnede Forslag. Hvad Forslaget virkelig gaar ud paa, er præciseret i det Optræk af Ændringsforslaget, som findes i Flertallets Betænkning. Saaledes affattet vilde § 7 gøre det klart for alle, at det, der tilsigtedes, var en Leveringspligt. Naar Ligningen havde sagt, at Ejendommen skulde levere saa og saa meget, saa skulde det ske ved Avl af egen Høst, mulige ældre Beholdninger eller ved en Indkøbspligt hos andre Jordbrugere og endelig ved et Tilbud om at aflaste denne Indkøbspligt ved at overdrage den til Staten, som kunde besøge Forretningen for Landmanden, hvis han maatte ønske det. Denne Leveringspligt har man fjernet og altsaa ment, at det paagældende Jordbrug i visse Tilfælde vil komme til at levere mindre, end det efter Ligningen bør. Jeg forstaar ikke dette Standpunkt. Thi medens jeg forstaar, at man kan ønske, at det vedkommende Landbrug ikke skal levere saa meget, at dets Drift derved hemmes — og det sikres ved Bestemmelsen om Saasæden og Hestene —, forstaar jeg ikke, at man vil bestemme, at visse Landbrug ikke skal have den samme Leveringspligt som andre, naar man er enedes om Grundlaget for Pligten. Men i øvrigt vil jeg haabe, at det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) har Ret i, at de Bestemmelser, der er givne med Hensyn til Aflevering af Korn, hvis man ikke

mener at kunne opfylde Leveringspligten fuldt ud, vil være tilstrækkelige.

Den Ændring, som berører Lovforslaget stærkest, er Nedsættelsen af Ligningskvantumet fra $8\frac{1}{2}$ til $7\frac{3}{4}$ Mill. Tønder. Jeg maa derom henholde mig til, hvad jeg fremførte ved første Behandling, og skal kun gentage, at jeg er i fuld Overensstemmelse med, hvad Flertallet i Udvalget i sin Betænkning har udtalt, at jeg anser det for beklageligt, at dette høje Ting ikke har kunnet enes om at lægge et fast Grundlag under vore Vareudvekslingsforhandlinger med andre Lande. Vi vil baade overfor dem og overfor os selv staa ugunstigere. Naar man har overført Vareudvekslingen fra Ligningsgrundlaget og helt til Indkøbet, vil dette betyde, at man begunstiger de særlig bygproducerende Egne paa det hele Samfundets Bekostning, idet man giver dem en Adgang til at faa den højere Pris for et større Kvantum end i og for sig naturligt. Baade ved at stille Samfundet svagere under Vareudvekslingsforhandlingerne og ved at stille Staten finansielt ugunstigere ved at begunstige de særlig bygproducerende er Ændringen utvivlsomt en Forringelse af Lovforslaget, men det vigtigste er jo at sikre Landets øjeblikkelige Behov. Jeg tror, at det Mindretal, som har foraarsaget den omtalte Formindskelse, har set kortsynet paa dette Forhold, og jeg vil haabe, at de Forhandlinger, som vil komme i Gang om at tilvejebringe den fornødne Gødning til Landbruget næste Aar, vil forløbe gunstigere, end man maa befrygte, naar vort Grundlag for Vareudvekslingen er stillet saa svagt som ved dette Forslag.

Det ærede Medlem fra Bjerre begrundede sit Ønske om Nedsættelsen af Ligningen og ogsaa om en yderligere Nedsættelse med sin Bekymring for Fedtstof-forsyningen her i Landet, og det er selvfølgelig et Spørgsmaal, som er af Betydning, men det ærede Medlem fra Bjerre vil ikke være i Tvivl om, at der er et Spørgsmaal, der er endnu betydeligere end Spørgsmaalet om Fedtforsyningen, nemlig Spørgsmaalet om Befolkningens Forsyning med de nødvendige Næringsstoffer. Hvis Ligningen blev yderligere nedsat, vilde utvivlsomt hele Befolkningens Ernæring være truet, og den Omstændighed, at man er gaaet saa langt ned med Ligningen, som Tilfældet er, stiller hele Sagen usikrere, end den burde have været. Fedt, Smør og Flæsk er nødvendige til en vis Grad, men Brød og Gryn